

[Kaj Hansen.]

men vi har selvfølgelig andre ting at ville foreslå som alternativ til den boligpolitik, der her er forelagt. Vi vil tage fat ved ondets rod: jordspekulationen, inflationen og rentebyrden. Vi vil genfremsætte vort forslag om indefrysning af de værdistigninger på fast ejendom, der overstiger de normale prisstigninger i samfundet, således at disse inflationsgevinster ikke kan belånes. Jeg tror, man bliver nødt til at erkende, at det er det mest rigtige og saglige forslag til bekæmpelse af inflation, der er fremsat her i folketinget.

Vi vil endvidere fremsætte forslag om, at staten og kommunerne overtager al jord til boligformål, at kommunerne får statsrefusion til opkøb af jorden, som de ikke må videresælge, men leje ud til boligbyggeri. Det almennyttige boligbyggeri skal støttes gennem statsfinansiering. Vi vil foreslå op til 97 pct. til en årlig ydelse på 4 pct. Vi mener, at kollegiebyggeriet skal finansieres 100 pct. Det vil i virkeligheden betyde, at der kan fremskaffes boliger til de unge, som de kan betale, og det vil samtidig være en håndsrækning til de unge i vort land, som vi i virkeligheden skal bygge vores fremtid på.

Vi ønsker endvidere, at der bliver stop for udstykning og salg af ejerlejligheder og oprettelse af anpartslejligheder, at der gennemføres priskontrol og avancebegrænsning i byggematerialeindustrien, og vi vil arbejde for, at der gennemføres en lejelovgivning, der giver lejerne virkelig indflydelse og medbestemmelse.

Endelig mener vi, at et planmæssigt boligbyggeri på 50.000 boliger årlig er en rigtig målsætning ud over dem, som må bygges som erstatningsboliger for de boliger, som skal saneres. Vi har arbejdskraften, vi har pengene, og vi har materialerne. Det, det drejer sig om, er den politiske vilje. Vi har den politiske vilje, og det er denne politik, som i virkeligheden står som det rigtige alternativ til de boliglovsforslag, vi har behandlet her i dag.

Mølgaard (DR):

Det er blevet fremdraget, at boligforliget ikke rummer en løsning på vort lands boligproblemer, og jeg tror egentlig heller ikke rigtig, at der er noget af de 6 forligspartier, der selv mener, det her skulle være „die Endlös-

sung“. Byggeriets problemer sættes der ikke for alvor ind over for. Jord- og ejendomspekulation flourer videre, inflationen får lov at fortsætte, og renterekorden gøres der ikke noget indhug i.

Men der sker unægtelig trods alt visse fremskridt med den lovgivning, der her er lagt på bordet. Der sker fremskridt i retning af en lidt friere konkurrencesituation. Fremskridtene må imidlertid betegnes som for små. Det er endvidere urimeligt, at disse fremskridt ikke ledsages af en vished for, at liberaliseringens økonomiske fordele fordeles blandt os alle.

Man etablerer altså ikke et egentligt frit marked. Man er nødt til at køre videre med visse rationerings-, visse fordelingskineserier, som man nu engang er nødt til det på ethvert marked, hvor omsætningen ikke er fri. Man kører videre med nogle reguleringer, der hver især i mange tilfælde skaber nogle urimeligheder. Man kører videre med nogle vedligeholdelsesrestriktioner og -påbud, som man bestemt ikke havde turdet køre med på noget andet område. Man ville ikke drømme om på bilområdet at fastsætte bestemte beløb, sat i forhold til anskaffelsesprisen, til nyvognsværdien, som en helt fast norm for, hvad der skulle anvendes til vedligeholdelse på en bil, og dog er man på bilområdet bestemt bedre kørende, end man er på boligområdet i vedligeholdeshenseende. Det er helt unødvendigt med den slags kineserier, hvis man har den frie markedsituation, men den etablerer man altså ikke til fulde.

Hvad der er positivt i forliget, er bl. a. den udvidelse af opsigelsesbeskyttelsen, den udvidelse af beboerdemokratiet og den udvidelse af bytteretten, som her er på tale. Det er foranstaltninger, der i vid udstrækning er fordelagtige. Men det er også rigtigt, at det ikke er helt uproblematisk at styre ad de veje, som er skitseret i disse lovforslag. Hr. Gudme var inde på nogle problemer, som vi kommer til at tage op til en nøje analyse i boligudvalget med henblik på at tage højde for de problemer, som unægtelig følger med.

Med hensyn til bytteretten kan jeg også godt selv fremdrage en vis betænkelighed over for, hvor mange boliger der mon overhovedet kommer ud på det frie marked, når man etablerer en bytteret. Spørgsmålet er,